

novilo prostovoljno gasilno društvo, v katerem je sodeloval kot tajnik nad 36 let ter bil za svoje zasluge odlikovan s srebrno kolajno. Pokojni Matija je bil tudi zastopnik zavarovalne banke »Slavije«. Povsod je s svojim umnim, vestnim in požrtvovalnim delovanjem užival največje spoštovanje in upoštevanje. K zadnjemu počitku so ga spremili tovariši gasilci iz Škol in Mihovce-Dragonjave. Od pokojnika se je ob odprtem grobu poslovil g. Bedrač, kateri je v svojem poslovnem govoru poudaril vzorno krščansko življenje pokojnika ter njegovo požrtvovalno delovanje v vsestranski dobroti cele občine. Blagi pokojnik, uživaj plačilo s svojimi rajnimi prijatelji in soustanovitelji onkraj groba, tam kjer sije rajska svetloba!

Rače. Zalostno so zapeli slivniški zvonovi in nas vabili k hiši žalosti. Tamkaj smo se zbrali okoli mrtvaškega odra, na katerem je počivalo truplo obče spoštovanega in uglednega posestnika Andreja Štern. Rajni je bil po vojni dvakrat izvoljen za župana, ostala leta pa je bil odbornik ter je deloval vedno v prid in blagor občinstva. Kot takemu gre najvišja zasluga za nabavo parne brizgalne, katero si je za časa njegovega županovanja nabavilo naše gasilno društvo, za kar je on zastavil celo svoje premoženje kot poroštvo. Kako je bil priljubljen in spoštovan daleč na okoli tudi izven naše fare, je pokazal njegov pogreb dne 10. t. m., kakor nega že dolgo nismo videli. Doma in ob odprtem grobu mu je moški zbor zapel ganljive žalostinke. Kot podpornemu članu gasilnega društva mu je isto izkazalo zadnjo čast s tem, da se je udeležilo pogreba v polnem številu. Načelnik gasilnega društva je ob odprtem grobu imel govor, v katerem se mu je zahvaljeval za ves njegov trud ter ga priporočal vsem znancem v molitev in mu izročil zadnji pozdrav. Rajni, ki je bil v 64. letu svoje starosti, zapuščal dve hčerki, katerih ena je poročena s finančnim uradnikom g. Marčičem, druga pa z gostilničarjem g. Gregorcem v Braunšveigu, ter enega sina, katerega čaka domačija. Zalujočim sorodnikom izrekamo iskreno sožalje! Rajni naj počiva v miru!

Oplotnica-Čadram. Tužno so zazvonili zvonovi v lepi naši farni cerkvi dne 6. marca naznanjajoč, da se je preselil iz doline solz ter vednega boja mož starega kova, poštenjak in premmogim doher svetovalec, skozinsko zagovornik katoliških načel, Anton Arbeiter iz Malahorne. Še pred kratkim vesel, je po enotedenski bolezn podlegel, star še le 57 let. Njegove zemske ostanke ni spremljala le mladost vsa domača vas, ampak tudi častno število okoličanov. Domov si šel k Očetu, uživaj zaslužen plačilo! Želimo ti mir in pokoj! —

Kehelj na Pohorju. Dne 5. t. m. je obhajal 60letnico svojega rojstva naš vič. g. župnik J. Panič. Po štiriletnem bivanju na tukajšnji fari si je pridobil vsled svoje ljubeznivosti polno zaupanje vseh župljanov. Ob tej priliki so cerkveni pevci pod vodstvom g. organista Andreja Lev priredili gospodu jubilarantu podoknico ter mu izrazili svoje čestitke. Našemu g. župniku, ki se mnogo trudi za čast božjo ter zveličanje duš, želimo, da ga Bog ohrani še mnoga leta v čilem zdravju in v nezlomljivi volji do dela v vinogradu Gospodovem!

Braslovče. Veliko zanimanje imajo čitatelji »Slovenskega Gospodarja« za podlistek o Guzaju, s katerim si je pridobil veliko novih čitateljev. — Na zadnjem sejmu je bilo več ljudi okradenih, posebno občutno posestnik M. Kunst iz Polzele, kateremu je neznan tat izmaknil 3400 Din, ki jih je imel pripravljenih

za nakup krave. Priporočamo večjo previdnost, posebno ob času sejma! Ravno tako moramo paziti, če kateri posestnik naroči od agenta ali zastopnika kakšen stroj ali kaj drugega, da mu ne izroči denarja. Neka posestnica v trgu je naročila »Alfo« po zastopniku, kateremu je tudi izročila denar; zastopnik pa je denar pridržal in posestnica je sedaj dobila od tovarne poziv, da mora plačati, če ne bo tožba. Bodite torej zelo previdni pri vsakem naročilu, posebno v sedanjem času, ko je tako slabo za denar. — Ljudska hranilnica in posojilnica v Društvenem domu je naročila domače hranilnike za otroke. Starši, preskrbite jih svojim otrokom, da se bodo naučili varčevati!

Vransko. Hripa je tudi nas obiskala, imeli smo veliko smrtnih slučajev. Za drugo postno nedeljo smo dobili g. kaplana. S tem je dobil pomoč naš neumorno delovni g. župnik dr. Mörtl, ki je dolgo časa oskrboval sam našo obširno in težavno župnijo. Končno vas prosimo, g. urednik, da ne zamerite moji slabi pisavi, ker moja hribovska kmečka roka je po zimi bolj vajena sekiri in cepinu, kakor pa pisavi!

Frankolovo. Poročil se je Anton Čretnik, posestnik in krojaški mojster, ki si je za življensko družico izbral vrlo mladenko Miciko Esih iz ugledne Esihove rodbine v Bukovju. Na veseli gostiji so na pobudo nevestinega starešine radodarni svatje darovali za Slomškovo sklad 120 Din z iskreno željo, naj Bog čuva novi par v zakonskem stanu vsega hudega pod zaščito našega velikega Slomškega. — V noči dne 27. svečana so neznani gostje obiskali gostilničarja Franca Fijavža v Društvenem domu ter mu odnesli 1000 Din, nekaj cigar in cigaret, vrhnjo sukno ter namizne prte. O nepovabljenih uzmovcih še do sedaj ni duha ne sluha.

Šmarje pri Jelšah. Zadnji »Slov. Gospodar« nam je naznanil, da namerava naše Prosvetno društvo proslaviti 60letnico Finžgarjevo. Prav dobro bi storilo, če bi zamoglo uprizoriti za naše kmečke razmere silno primerno igro »Veriga«. Bi pač mnogoterim oči odprla za spoznanje, kako iz malenkostnih nespornostmi nastanejo premmnogokrat nepremostljiva sovraštva in tožbarenja med sosedi, ki izpodkopavajo mir in zadovoljnost ter prepogostokrat beraško palico v roko pritisakajo. — Nekateri naših so bili na Jožefovo v Celju, da se navžijejo prekrasne glasbe »Vnebovzetja« in so se vrnili polni hvale in zahvale. — L. 1898 je na praznik Imena Jezusovega pri nas nastopil službo organista g. Dragotin Zelič. Kolikor le mogoče zvesto in navdušeno jo je izvrševal, nam s svojim lepim milim glasom vse selje pripravljaj, Mater božjo in sv. Roka s svojim zborom proslavljaj ter vedno rad pomagaj pri prosvetnih prireditvah in bil spreten pomočnik v dekanjski pisarni. Lansko alelujo je še veselo prepeval in nam pomagal proslavljati velikonočne praznike, potem pa je zapustil svojo službo in se po 38letnem službovanju podal v zaslužni pokoj. V hvaležnem spominu ohranimo blagega moža in mu iz srca želimo, naj v svojem lepem domu še prav dolgo vrsto let zauživa tiho srečo vzornega krščanskega družinskega življenja. Bog pa mu daj vrednega naslednika!

Sv. Križ pri Bogaški Slatini. Resna zaloigra »Ivanec« je dne 15. t. m. dobro uspela. Igralci so svoje vloge izborni rešili. Občinstvo pa je igri z resnim zanimanjem sledilo. Za sedajni postni čas res izborni užitek! — Deček Rampre, katerega je dne 3. t. m. povozil vlak in ga poškodoval na glavi, je že deloma okreval in je že zopet začel obiskovati šolski poduk.

Izjavil je, da se z vlakom nikdar več ne bo igral!

Sv. Rok ob Sotli. Po dolgem bolehanju je umrl dne 23. februarja t. l. Janez Potočnik, kamenarski delovodja, oče 12 živih, večina ma še nepreskrbljenih otrok. Ločil se je od nas v moški dobi 56 let. Bil je dolgoleten naročnik »Slovenskega Gospodarja« ter velik prijatelj dobrih knjig. Slovel je po svoji poštenosti in pravičnosti. Kakor je bil zvest in skrben za svojega delodajalca, tako je bil dober in pravičen do podrejenih mu delavcev. Bil je natančnega in resnoga življenja. Vsak korak in vsako besedo je premislil. Dolgo let je deloval kot občinski odbornik in ud krajevnega šolskega odbora. Pred dobrim letom je še obhajal v krogu svoje družine slovesno srebrno poroko. Bog mu povrne po njegovih delih! — Dne 9. marca smo izročili materi zemlji Valentina Polajžerja, po domače Hrena, posestnika v Dobovcu, ki je dočakal lepo starost 72 let. Čez tri leta bi bil imel zlatoto poroko. Vse otroke je krščansko vzgojil. Tri hčerke so v župniji dobre matere in spoštovane gospodinje, sin pa gospodari na domačiji. Pokojni je z veseljem delal na posestvu, zlasti je ljubil vinograd. Tu se je najrajši mudil. Vsako delo je moralo biti pravočasno opravljeno. Srce se mu je radovalo in oko se je veselja iskriilo, ko je gledal v jeseni s težkim grozdjem obložene šparone. Naj uživa plačilo pri nebeškem Vinogradniku!

Sv. Ema-Fristava. V nedeljo dne 8. marca sta imela pri nas ustanovni sestanek Kmetijske zveze gg. dr. Ogrizek in Turk. Prav je, da smo tudi pri nas spoznali potrebo po kmečki stanovski organizaciji, saj imamo dosti težav, ki jih bomo le s skupnim nastopom lahko odpravili. Vino ne gre v denar, živina tudi ne, davki in dolгови pa nas vedno bolj tlačijo. Zato pa, čim več nas bo skupaj v naši Kmetijski zvezi, tem več bomo dosegli. — Pred kratkim je odnesel nek neprimernost iz tukajšnje farne cerkve lep oltarni prt; tak obisk je imela naša cerkev že parkrat. Kaj vse neka-terim prav pride! — Letošnji predpust je pripeljal precej parov v zakonski san; v nekaterih hišah sta bili kar po dve poroki. Bog daj srečo!

Sv. Peter pod Sv. gorami. V nedeljo dne 22. t. m. je umrl pri nas po dolgi ter mučni bolezn trgovec in posestnik g. Martin Jug. Rajni je bil obče priljubljen ter spoštovan in že več let priklenjen na postelj, ker ga je ohromela kap. Blagopokojni je bil tast g. marib. župana dr. Juvana in sodnega svetnika Pečnika. Rajnemu oštani ohranjen časten spomin, zalujoči soprogi in hčerkama naše iskreno sožalje!

*

Znameniti zapravljlivi.

Na Madžarskem.

Na Madžarskem baš sedaj veliko govorijo o družini Esterhazy. Družina posedla neizmerna bogastva in med drugimi tudi posest 300.000 orolov. Člani teh bogatašev se trudijo, da bi veljali v poveljni dobi za — največje zapravljlivce.

Pred kratkem je podpisal 27letni grof Tomaž Esterhazy menico v iznosu 200.000 pengov, kar pomeni za današnje hude čase znatno svoto. Ko je omenjena menica zapadla, je izjavil grof: »Se ne spominjam natančno, če sem podpisal menico pred tremi meseci. A ker gre le za borih 200.000, jo bom tudi izplačal takoj.«

Menice grof ni rodpisal v svojo korist. To svoto in še nadaljna 2 milijona je zapravil njegov najboljši prijatelj, obubožani baron Watzdorf. Zapravil je zapravil ta denar v dveh letih. Ni igral kart, ni vzdrževal dragih prijateljev, ampak je razbijal muzikantom godala po nočnih lokalih. Razbijanja so se vršila tako-le:

Celo noč je povival baron s prijatelji. Ko se je pa pričelo daniti, je rekel zbra ni družbi: »Sedaj boste nekaj videli.« Kakor podivjan se je zagnal v instrumente in začel razbijati ter uničevati enega za drugim. Naenkrat je zapazil, da je glasovir še nepoškodovan. Glasovir so morali odpreti in iz znatne višine je pognal nanj stol. Muzikanti so bili veseli razdejanj, ker so znali, da jim bo povrnil razuzdani plemič drugi dan škodo desetkratno.

Na Španskem.

Vzglede zapravljenosti je bil tudi španski vojvoda plemeniti Ozuna, ki je umrl leta 1880. Imel je v celem 52 visoko donečih naslovov. Bil je 3kratni princ, 15kratni vojvoda in je užival iz svojih nepreglednih posestev letno rento v iznosu 5 milijonov španskih pezet. Kljub milijonskim dohodkom je plemič razumel kupičiti dolg na dolg. Pri njegovi smrti so znašali dolgovi 44 milijonov pezet.

Da je mogel zapraviti tako visoke svote, je postopal tako-le: Kadar se je peljal na obisk ali sprehod, je postavil pred njega lišni upravitelj zlato skledo z dukati. Vzel je iz skleda le nekaj novcev, ostalo je bilo upraviteljevo.

Enkrat se je pripetilo, da se je pripeljal opoldne nenapovedan v enega od svojih številnih gradov. Seveda ni našel za sebe in za svoje spremstvo pripravljene kosila. Od tedaj je dal povelje, da morajo vsak dan na vsakem njegovih gradov kuhati kosilo zanj ter spremljevalce.

Nekaj časa je bil ta Španec tudi poslanik na ruskem carskem dvoru. V tem času je tekmoval s carjem glede zapravljanja. Onim ženskam, katere je oboževal, je naročeval dnevno sveže cvetlice, ki so priromale v Petrograd v posebnih vlakih iz Nize (francosko letovišče ob italijanski meji). Opremil je posebno ekspedicijo in jo odposlal v severno Azijo, da bi poskrbela kože od posebne vrste lisic. Ko je imel zaželjeno kožuho, je pustil napraviti iz nje kožuh za svoje a kočijaža.

V Ameriki.

Največji zapravljivec vseh časov je bil začetkom tega stoletja umrl ameriški milijonar John Steel. Ko je pa Steel umrl, ni bil več milijonar, ker je razumel, da je zapravil v 10 letih svoto 100 milijonov dolarjev, katere mu je neslo zlato polje. Imel je navado, da je popušil dnevno 20 smodk, od katerih je stal komad 10 centov. Vsako cigaro si je prižgal s 100dolarskim bankovcem. Njegovo načelo je bilo: vsak dan izdati ter porabiti 200.000 dolarjev. Ako je na večer ugotovil, da ni razmetal omenjene svote, se je podal k oknu in vrgel denar na cesto.

Lepega dne je naročil v Newyorku za gledališko predstavo, kateri je prisost-

voval le on sam, najboljše igralce iz cele Amerike. Predstava ga je stala 840 tisoč dolarjev.

Umrl je v starosti 36 let, a je preživel zadnje dni v sirotišnici in njegove poslednje besede so bile: »Srečen sem, da sem dovršil, kar sem hotel!«

*

Smešna slika.

Mesto Zeneva nudi v časih zborovanja Društva narodov precej pisano sliko. V tem mestu se zberejo časnikarji ter radovedneži iz vseh delov sveta, da se udeležujejo posvetovanj in vidijo odposlance.

Zborovanja Društva narodov se je udeležil tudi eden najmočnejših knezov Indije, maharadža iz Pitale. V ročnem kovčku je hranil knez zaklad iz draguljev, ki je bil vreden nad 600 milijonov Din. Kakor običajno, so bili tokrat v Zenevi risarji smešnih slik (karikatur), ki so risali razne udeležence zborovanj Društva narodov. Med risarji je bil mlad Švicar. Narisal je maharadžo v obliki zlatega teleta na visokem podstavku in krog in krog klečeči in moleči državniki Evrope. Podpis pod risbo se je glasil: »Govoriti je srebro, molčati zlato.«

Smešne slike je bil maharadža zelo vesel. Njegovi angleški tovariši so bili ogorčeni pri misli, če bi prišla risba, ki je predstavljala člane angleške vlade kot častilce zlatega teleta, v Indijo in bi tamkaj izpodkopala ugled angleške vlade. Angleži so zastavili vse moči, da bi preprečili razmnožitev omenjene smešne slike. Maharadža je plačal Švicarju za risbo 80.000 Din in naročil radi sigurnosti več izvodov.

Po dolgem prerekanju, kakor je že to navada pri Društvu narodov, je prišlo med maharadžo, Angleži in risarjem do pomirjenja. Risar je prejel 80 tisoč Din nagrade, maharadža izvirno risbo, že razmnožene risbe pa so uničili takoj v Zenevi.

Pri slabosti je naravna »Franz Josefova« grenčica prijetno učinkujoče domače zdravilo, ki znatno zmanjšuje telesne nadloge, ker se izkaže že v malih količinah koristno. V dopisih hvalijo zdravniki za ženske soglasno prav mlo učinkujoč način »Franz Josefove« vode, ki je zlasti prikladen za nežno rast ženskega telesa. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah. 15

MALA OZNANILA

Prodaja se klavir ali posodi, dve postelji, omara, miza za narazen potegniti, zgornji del kredenca, umivalnik, ženski čevlji števil. 38. Maribor, Vojašniška 21, Lešnik. 544

Prodaja se posestvo 7 orlov zemlje. Ivan Pristovnik, Slov. Bistrica. 545

Sprejme se viničar z 3-4 delavskimi močmi. Adolf Pavalec, Dragučova, p. Sv. Marjeta ob Pesnici. 546

Sprejem natakario na deželi, katera ima že prakso, ali pa tudi začetnico. Ponudbe pod »Gostilna 45« na upravo lista. 548

Rudar, zaposlen v Franciji, star 25 let, ki ima 20.000 Din, želi znanja s poštenim dekletom, katera ima posestvo. Naslov pod »Francija« na upravo lista. 549

Občni zbor Hranilnice in posojilnice pri Sv. Antonu v Slov. gor., kateri se vrši dne 12. aprila 1931 ob treh popoldne v posojilniških prostorih. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Odobritev računov iz leta 1930. 3. Volitev nadzorstva. 4. Slučajnosti. Ako bi ob določenih urah ne bilo zadostno število članov, se isti vrši pol ure pozneje z istim sporedom. — Načelstvo. 555

Žagar, večer tudi skladiščnik, 30 let star, želi stalne službe. Ponudbe pod »Trezen žagar« na upravo lista. 550

Hiša z njivo se proda, cena 17.000 Din. Njiverce 2, p. Ptuj. 551

Prodaja večjo množino prvovrstnega jabolčnika, najraje vagonsko pošiljatev. Ivan Lorenčič, Sv. Anton v Slov. gor. 559

Hlapca, treznega, poštenega in pridnega, kateri opravlja vsa poljska dela in zna kositi, se išče k 1 konju in 1 kravi. Nastop 15. aprila. Naslov v upravi lista pod »Savinska dolina«. 556

Dekle, pridno in pošteno, se išče za poljsko delo in vrt. Vstop 15. aprila do 1. maja. Naslov v upravi lista pod »Sav. dolina«. 556

Razno pohištvo, tudi gostilniški inventar, ugodno na prodaj: Maribor, Vojašniški trg 5. 558

V petek dne 27. in v soboto dne 28. t. m. radi selitve razprodaja več lepega pohištva, lepe pernice, podglavniki, perilo, madrace, mize, stoli, postelje, omare. Maribor, Orožnova ulica 1, nasproti Mestne hranilnice. — V nedeljo dne 29. t. m. samo dopoldne radi selitve: postelje, omare, pernice in drugo. Strossmayerjeva ulica 5, na dvorišču desno. 557

ZAHVALA.

Ob smrti nepozabne soproge Jelice mi je došlo toliko usnih in pismenih izrazov iskrenega sožalja, da mi je nemogoče, zahvaliti se vsakemu posebej. Zato izrekam tem potem vsem mojo najpriskrnejšo zahvalo!

Staufer Franc, šol. upr., Pilštanj.

ZAHVALA.

Ob težki izgubi našega nepozabnega soproga in ateka, starega ateka, brata, strica in tasta, gospoda

Antona Fazarinca

trgovca, gostilničarja in posestnika v Trnovljah,

se zahvaljujemo najiskrenejše vsem, ki so pripomogli do tako veličastnega pogreba. Posebno zahvalo smo dolžni izreči č. g. kaplanu Ocvirku, ki je ob zadnji uri z molitvami lajšal pokojnikovo trpljenje, nadalje č. duhovščini, gg. zdravnikom, obč. odboru Skofljavca za podaritev krasnega venca. Najlepša hvala za stopnikom gasilskih društev: Gaberje, Trnovlje in Ljubecna ter vsem ostalim spremljevalcem, ki so takem številu pokojnika spremili k zadnjemu počitku.

Nepozabnega pokojnika, ki je bil vzor dobrote in marljivosti, ohranimo v trajnem spominu! Vsem skupaj Bog plačaj! Trnovlje-Celje, dne 21. marca 1931.

554

Zalujoci ostali.